

[Baunsgaard.]

nale skatter — at disse faste skatter er en meget beskeden del af landbrugets driftsomkostninger. Tager man de tre grupper: godser, bondebrug og husmandsbrug, viser det sig, at for godsernes vedkommende er driftsomkostningerne gennemsnitlig 1 700 kr. pr. ha, og af disse 1 700 kr. andrager de faste skatter 6,6 pct.; tilbage er altså 93,4 pct. For bondebruget andrager driftsudgifterne 2 200 kr. pr. ha, og de faste skatter er 5,5 pct. af disse udgifter. For husmandsbruget andrager driftsomkostningerne pr. ha 3 200 kr., hvoraf de faste skatter er 3,4 pct. Og så må man jo da endelig huske på, at efter en lettelse af disse amtskommunale skatter vender en del af dem tilbage i form af forøget personbeskatning, hvilket altså vil sige, at de nævnte tal ikke bliver den lettelse for landbruget, som forslaget stiller i udsigt.

Jeg tror, det er nødvendigt at holde fast ved dette, hvis man virkelig skal nære håb om at få et heldigt resultat ud af en debat om den faste beskatning. Og så synes jeg i øvrigt nok, der er al mulig grund til at holde fast ved, at man kommer ikke uden om, at en vis del af beskatningen skal og må ligge på fast ejendom. Man kommer ikke uden om, at en vis del af udgifterne må ligge på det, vi kalder fast beskatning.

Man har ført agitationen imod de faste skatters uretfærdighed stærkere, end sagens reelle indhold kan holde til. Jeg er modstander af, at man i den grad simplificerer det hele, som man har gjort det, som ikke mindst det ærede medlem hr. Sønderup gjorde det i sin tale i dag. Problemet er jo ikke så enkelt. Hvis man nu går ind på tankegangen i det forslag, som venstre og de konservative her har fremsat, går ind for at ophæve de faste skatter til amtskommunerne og derudover fører tanken videre efter forslaget om, at man derudover også skulle lette de faste skatter til sognekommunerne, så bliver tilbage, at kompensationsen for den foreslåede lettelse alene skal tages gennem den personlige indkomstskat. Så beder jeg om, at man prøver at foretage en vurdering af indkomsten pr. hektar de pågældende brugsstørrelser imellem. Det nytter ikke, at man indskrænker sig til blot at tale om en særbeskatning af landbruget. Man må også gøre op, at der er vist et

rimeligt krav at stille med hensyn til, at de forskellige brugsstørrelser skal yde nogenlunde det samme udbytte. Det er et helt rimeligt krav, men da de ikke gør det — det er noget, alle ved, og hvis der skulle være nogen, der ikke ved det, kan de selv slå efter og få det konstateret — betyder det, at en lettelse ad forslaget baner alligevel skal bæres af dem, der enten har personlig indkomst fra andet erhverv eller har en forholdsvis større indkomst pr. hektar end de større brug. Og jeg vil da gerne sige, at de tanker, jeg har gjort mig om en ændring af den amtskommunale beskatning, har aldrig gået i den retning, at det først og fremmest skulle være en ændring i byrdeforholdet brugsstørrelserne imellem, i hvert fald ikke en ændring, der vil virke sådan, som det her vil blive tilfældet.

Endelig er det også således, som den højtærede indenrigsminister nævnte, at hvis man kun skrider til en ophævelse af denne faste beskatning, kan man ikke se bort fra — og jeg kan ikke personlig se, hvordan man kan komme uden om det — at der sker en vis kapitalisering af denne lettelse i de faste ejendomsskatter. Hvem skal betale denne kapitalisering? Det skal ikke de nuværende ejere, men det skal de fremtidige ejere. Det forekommer mig, at vi meget ofte og med god grund har diskuteret overtagelsesproblemerne. Det forekommer mig også, at jeg af og til har hørt fremsat bemærkningen om, at man først den dag, man skal sælge, konstaterer, at man egentlig har tjent lidt ved at drive et landbrug. Ja men hvis man nu foretager en lettelse i den faste ejendomsbeskatning og denne lettelse bliver kapitaliseret ved salg, er det den næste generation, der skal betale, og den næste generation må så starte med større gæld. Starter man med større gæld, er man, hvad enten man kan lide det eller ej, tvunget til at møde med en større personlig indkomst, og det vil sige, at man ikke alene skal købe dyrere og starte med en større gæld, men også skal have en større indkomst, som vil blive udsat for en forholdsvis større beskatning, fordi de faste skatter er blevet ophævet. I virkeligheden betyder det, at den næste generation bliver sorteper.

Jeg kan heller ikke undlade at nævne,